امام حسین(ع) برای احیای سنت رسول الله(ص) قیام کرد/واقعه کربلا؛ تأثیرگذارترین عامل در بازسازی هویت مسلمانان

رئیس پژوهشکده مطالعات تطبیقی علوم اسلامی، بیان کرد: با نگاهی به آیات قرآن و روایات بیشمار، به دست می آید که امام حسین(ع) بر اساس سنت و قانون الهی دست به چنین حرکتی زده است؛ قانونی که اختصاص به امام حسین(ع) نداشته و هر امام دیگر در شرایط مشابه، موظف به انجام آن بوده است.

به گزارش روابط عمومی مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی، حجت الاسلام و المسلمین رحیم ابوالحسینی رئیس پژوهشکده مطالعات تطبیقی علوم اسلامی در گفتگو با خبرنگار حوزه اندیشه خبرگزاری تقریب، واقعه کربلا را تأثیرگذارترین عامل در بازسازی هویت مسلمانان دانست و اظهار داشت: در بسیاری از نقاط جهان محافل عزاداری برای امام حسین(ع) برگزار می‌شود و در طول تاریخ درباره واقعه کربلا آثار فرهنگی، هنری و مذهبی بسیاری پدید آمده است؛ در میان نویسندگان مسلمان، کمتر کسی است که قیام امام حسین(ع) را مردود یا برخلاف مصلحت بداند.

رئیس پژوهشکده مطالعات تطبیقی علوم اسلامی، تصریح کرد: «فرصت عدل»، سنتی است که همیشه وجود دارد یعنی خداوند هیچگاه زمین را از این فرصت خالی نمیکند بلکه حجت الهی همواره در میان آدمیان بوده و

انسانها میبایست از این فرصت برای راهنمایی و هدایت خود استفاده کنند و در مرحله بعد تداوم آن را تضمین نمایند.

وی عنوان کرد: بنابراین منظور از «سنت تداوم عدل» جامعه ای است که از هدایت پیشوایان دینی برخوردار بوده و استعداد استمرار عدالت و سعادت را برای خود مهیا ساخته است، اما هرگاه در یک جامعه «سنت تداوم عدالت» از دست برود، نوبت به «سنت براندازی» میرسد که در این صورت، نفرین پیامبران در حق آن جامعه، مأذون و مستجاب بوده، و آن جامعه محکوم به فنا و نابودی خواهد بود.

وی در پایان تاکید کرد: اکنون امام حسین(ع) «فرصتی برای عدالت» است، لکن در جامعه ای زندگی میکند که تداوم و استمرار عدالت از دست رفته است، پس چه باید بکند؟ آیا او مجاز به نفرین است تا امت پیامبر(ص) همچون امت های پیشین، محکوم به فنا گردند یا راه دیگری را باید برگزیند؟ آنجا که پیامبر مجاز به نفرین نیست، پس نوه او که به سبب وصیت جدش، حق ولایت و حاکمیت بر جامعه را دارد به طریق اولی مجاز به نفرین نیست، اینجاست که باید دید امام حسین(ع) چه راهی را در پیش گرفته و مبنای قیام او چه بوده است؟، با نگاهی به آیات قرآن و روایات بیشمار، به دست می آید که امام(ع) بر اساس سنت و قانون الهی دست به چنین حرکتی زده است؛ قانونی که اختصاص به امام حسین(ع) نداشته و هر امام دیگر در شرایط مشابه، موظف به انجام آن بوده است.